

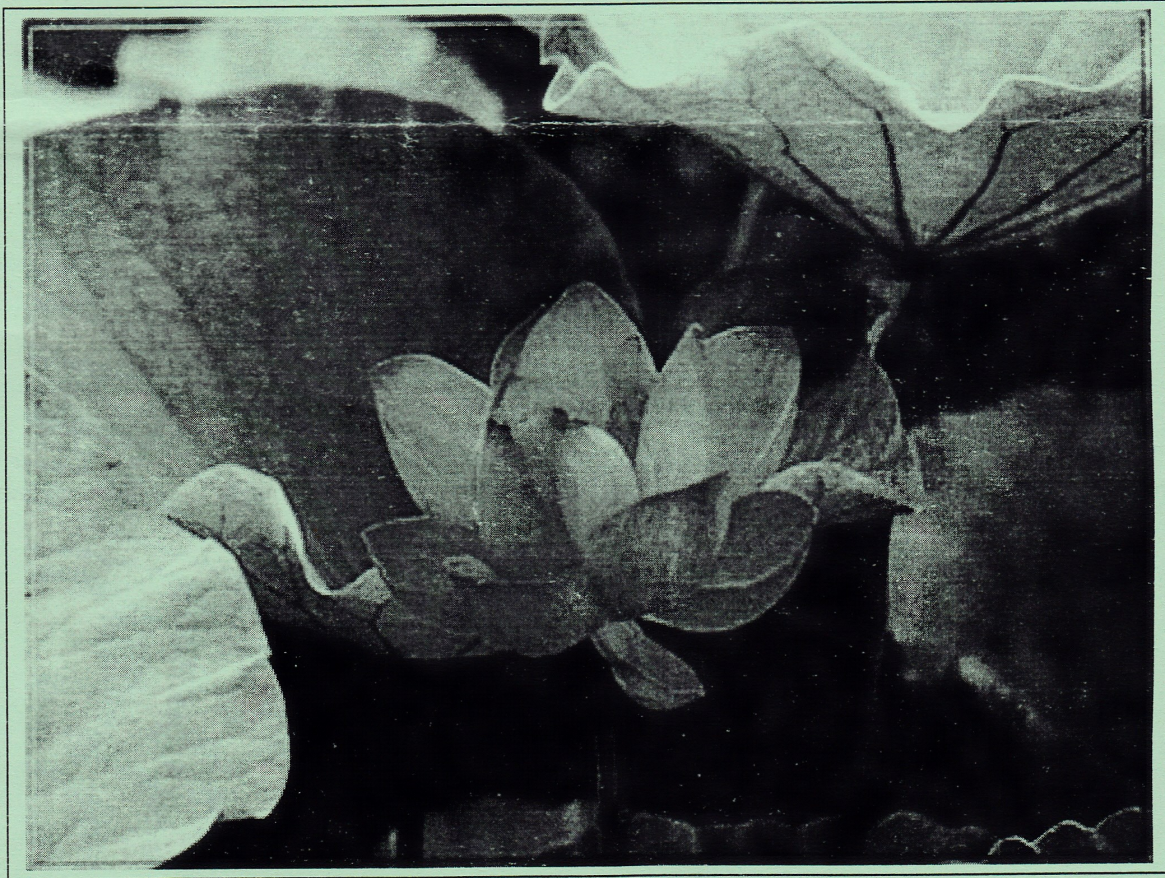
BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020; Email: KimmyNC@CS.com
Web Page: www.vinhnghiem.org

NĂM THỨ 13 - SỐ 104 * PHẬT LỊCH 2547 * NGÀY 15 THÁNG 07 NĂM 2003

BẢN TIN

*Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
Hải Ngoại & Thân Hữu*

*Phúc Trung-Huỳnh Ái Tông khai lập
Tâm Diệu - Dương thị Mỹ phụ trách*

MỤC LỤC

Hoa Sen	Trang 1
Niêm Hoa Vi Tiểu	2
Thi Kệ Nhật Tụng	3
Tin Tức	4
Thư Tín	6
Phúc Tuệ Nguyễn Đình Nam	7
Vườn Thơ Nghi Yên	10
Vườn Thơ Trần Quốc Bình	11
Nhạc Đoàn A Dật Đa	12

NIÊM HOA VI TIỂU

(Nhón Tay Nhật Hoa, Hội Ý Mỉm Cười)

*Giữa lúc nhật hoa mỉm cười đó,
Vô tình đã chọn được tông phong
Bảo rằng tâm nhãn đồng thời chúng
Lơ lửng như đang giữa giấc nồng*

(Bạch Vân Thủ Đaoan Thiên Sư)

Hai ngàn năm trăm năm trước, Thiên đã xuất phát từ một huyền thoại đẹp và thơ mộng. Về đẹp đó nhẹ nhàng như khói như sương, kinh điển đại thừa đã ghi lại giai thoại này như sau:

Trong Đại Hội Linh Sơn, trước mặt tất cả môn đồ và tín hữu, đức Thế Tôn (Phật Thích Ca Mâu Ni) đã nhón tay nhật lấy một cành hoa đưa lên cho mọi người cùng xem. Lúc đó ai nấy đều im lặng vì không hiểu đức Phật muốn ngụ ý gì. Chỉ thấy Tôn giả Ca Diếp chúm chím miệng cười. Thế Tôn bèn nói rằng: 'Ta có chính pháp nhãn tạng, Niết Bàn diệu tâm, thực tướng và vô tướng, vi diệu pháp môn, bất lập văn tự, giáo pháp biệt truyền, đều giao lại cho Ma Ha Ca Diếp.'

Lời nói của Ngài đã khiến cho chúng ta có những sự liên tưởng rất đẹp. Bắt đầu của Thiên chỉ có bấy nhiêu, ngoài những lời nói này thì Thế Tôn không giao lại cho Ca Diếp một tín vật nào khác cả.

Cứ mỗi lần nghĩ đến sự bắt đầu của Thiên, tôi bất chợt có một ao ước, như muốn nhón tay nhật lấy một cành hoa, như muốn hội ý mỉm một nụ cười mà trong lòng xen lẫn một chút gì như hoan hỉ, như mừng vui. Mãi cho đến một hôm nọ khi đang thưởng thức hương vị đậm đà của chung trà nóng, tôi đột nhiên nhóm lên ý nghĩ: 'Lúc đức Phật Thích Ca nhón tay nhật lấy cành hoa, may mắn là Tôn Giả Ca Diếp động tâm mỉm cười. Nếu như lúc đó trên đại hội Linh Sơn không có một ai hội ý cùng Thế Tôn thì phải chăng cho đến ngày hôm nay thế giới của chúng ta đã không có chữ Thiên, nghĩa Thiên, hay ý Thiên? Lại nữa nếu như lúc đó tôn giả Ca Diếp đang lơ đãng nhìn quanh không kịp mỉm một nụ cười, hoặc là trong đại hội Linh Sơn mọi người đang nói cười ầm ĩ không ai để ý đến động tác nhón tay nhật hoa của Đức Phật thì có lẽ thế gian này đã không có duyên với Thiên rồi vậy.' Vì vậy mà bốn chữ 'Niêm Hoa Vi Tiểu' có một ý nghĩa thật hoàn mỹ.

Trích cuốn Giai Thoại Thiên Sư Lâm Thanh Huyền

THI KỆ NHẬT DỤNG

18. CHẤP TAY CHÀO

Sen búp xin tặng người Một vị Phật tương lai

Thay vì ép hai bàn tay lại, ta có thể chấp hai bàn tay thành một búp sen trước ngực. Kiểu chào này rất đẹp. Có hàng trăm triệu người ở Á Đông chào nhau bằng cách ấy. Chấp tay búp sen để chào cũng như tặng người đối diện một đóa sen búp.

Điều kiêng kỵ nhất là đừng chấp tay lại một cách máy móc. Phải có ý thức mình đang chấp tay thành một búp sen để tặng người đối diện. Phải cung kính một cách thành thật và phải ý thức rằng người đối diện mình, dù là một em bé, một người ít học, một người mà kẻ khác coi là hèn mọn, người ấy vẫn có Phật tánh, nghĩa là người ấy là một vị Phật tương lai. Phải thấy được Phật tính nơi người đối diện. Tập chào như thế trong mười hôm, tự khắc ta biến đổi hẳn.

Ta thấy được ta rõ ràng hơn. Ta sẽ trở nên khiêm nhường hơn và ta cũng sẽ thấy được khả năng không bờ bến của ta hơn. Ta biết kính trọng người thì ta cũng sẽ biết kính trọng ta hơn.

Có khi ta tự cho mình là có học thức và thông minh hơn người. Thấy kẻ ít học, ta có thể tự cảm thấy ‘cao’ hơn và khinh thường người ta hơn. Điều này thật đáng hổ thẹn. Cái kiến thức của ta có đáng là bao, so với cái biết của muôn loài. Một gốc phong lan biết làm nên những chùm hoa phong lan thật thanh tao và diễm lệ, một con ốc sên biết làm nên được một cái vỏ ốc cân xứng và tuyệt mỹ. So với cái biết đó, kiến thức của ta có là bao, dù ta có bằng cấp kỹ sư, thạc sĩ hay tiến sĩ? Ta hãy cúi đầu trước con ốc và cành lan. Ta hãy chấp tay chime ngưỡng con bướm vàng và cây bông sứ. Ta hãy có thái độ cung kính và biết ơn đối với tất cả mọi loài và mọi vật. Như vậy là ta bắt đầu hé thấy được Phật tính nơi ta rồi vậy.

(Trích trong Từng Bước Nở Hoa Sen Thích Nhất Hạnh)

TU SĨ PHẬT GIÁO MANG HỌ THÍCH TỪ BAO GIỜ?

BBT.-Thư Viện Hoa Sen www.thuvienhoasen.org. có bài thắc mắc: “Pháp danh của chư vị xuất gia mang họ Thích có từ bao giờ?” Thắc mắc này được đạo hữu Tâm Hà Lê Công Đa giải đáp như sau.

Phật giáo Việt Nam theo truyền thống Bắc Tông, chịu ảnh hưởng sâu đậm bởi Phật giáo Trung Quốc, thế nên việc lấy họ Thích làm pháp danh cũng là do Phật giáo Trung Quốc truyền sang.

Người đầu tiên trong lịch sử Phật giáo Trung Quốc đã sử dụng pháp danh họ Thích là ngài Đạo An (312-385), một danh tăng lỗi lạc thời Đông Tấn. Trung Quốc sau thời Tam Quốc thì xảy ra loạn lạc, các dân tộc thiểu số ở phương Bắc (Trung Hoa gọi là Hung Nô hay rợ Hồ) tràn vào chiếm cứ phương Bắc, chia ra làm 16 nước đánh lẫn nhau. Ngài Đạo An là đại đệ tử của ngài Trúc Phật Đồ Trường – một vị đại tăng người Ấn Độ và Trung Quốc truyền giáo – do tình trạng chiến tranh đã phải đã phải rời bỏ quê hương Hà Bắc (nhà Hậu Triệu) dẫn đồ chúng khoảng 500 người chạy về thành Tương Dương lánh nạn và tu tập tại đây. Vào thời điểm này

thì Phật giáo đã phát triển mạnh mẽ tại Trung Quốc, các vua chúa Trung Quốc nói chung đều rất sùng mộ đạo Phật, đặc biệt là vua Phù Kiên (nhà Tiền Tần) hùng mạnh nhất trong số 16 nước này, vì hâm mộ danh tiếng của Ngài, đích thân mang một trăm ngàn quân đánh chiếm thành Tương Dương để cung thỉnh Ngài về làm quốc sư.

Suốt đời Ngài chỉ lo hoàng dương chánh pháp, đệ tử theo học có đến hàng ngàn người, đều được Ngài ban cho pháp danh mở đầu bằng họ Thích, vì tự xem mình như là những trưởng tử của Như Lai (Thích tử), nên Ngài cũng có tên là Thích Đạo An.

Không có một sử liệu nào nói rõ Tăng sĩ Việt Nam dùng pháp danh họ Thích từ lúc nào, nhưng có thể là từ lúc phái Lâm Tế được truyền vào Việt Nam, vì căn cứ vào các bản văn cổ của thời Lê còn lưu lại (bài tựa Thiền Uyển Tập Anh, Thiền Tông Bản Hạnh), các tăng sĩ tác giả (phái Lâm Tế) đều ký tên là Thích tử.

TÂM HÀ LÊ CÔNG ĐA

TIN TỨC NHÀ LAM

Trại Van Hanh ở Việt Nam

Trại Van Hanh 5 tại Việt Nam đã khai giảng ngày 27 tháng 6 và bế mạc ngày 29 tháng 6. Tại rừng Thạc Mai Đồng Nai, Định Quán. Buổi trại thành công mỹ mãn.

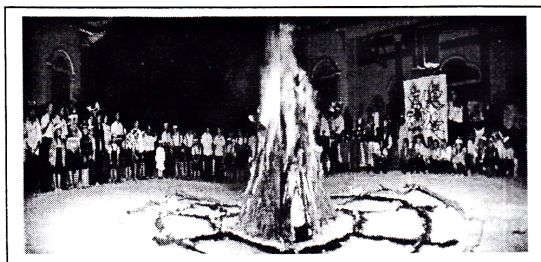

Giờ khát thực của Trại Sinh Khánh Hòa, Liễu Quán. Trại Van Hanh 5.

Trại Tuệ Tang ở Việt Nam

Trại Truyền Thống của Miền Vĩnh Nghiêm quốc nội : Trại Tuệ Tang 10 đã được khai mạc vào ngày 15 & 16 tháng 6, 2003 do BHD GĐPT Miền Vĩnh Nghiêm tổ chức. Trại đã thể hiện được sự duy trì tiếp nối và lớn mạnh của Nhà Lam Vĩnh Nghiêm nơi quê nhà.

Tham dự có 6 GĐPT miền Vĩnh Nghiêm: Vĩnh Nghiêm, Giác Ngạn, Giác Nguyên, Giác Long và 2 gia đình địa phương là Bửu Sơn và Bửu Ngọc. Đất trại nằm tại Đon Dương Bảo Lộc. Có khoảng 120 trại sinh hiện diện.

Hình chụp lửa trại Tuệ Tang.

TIN MỪNG:

Tin từ gia đình chị Trần thị Thanh Minh (Silver Springs, Maryland)

1) Cháu Mimi Trương con gái của chị vừa tốt nghiệp.BS tại University of Maryland ngày 23/5/2003. Cháu Mimi sẽ tiếp tục theo học ngành Nha y.

2) Đồng thời cháu trai Trương Giáng Thiên sẽ kết hôn ngày 31/8/2003 tại Peoria, Illinois.

3) Theo bước anh, cháu gái út My Trương sẽ Vu Quy ngày 5/10/2003

AHGDPT Miền Vĩnh Nghiêm và Bản Tin xin chân thành chung vui cùng Chị Thanh Minh và gia đình. Xin chúc mọi điều vui tươi, thành công và hạnh phúc đến cho các cháu và toàn gia.

Tin Tương Tế

1) Trương (nhà thơ) Thiện Hòa Trần Quốc Bình (Trần Trọng Nhu) vừa rời bệnh viện sau 3 tuần điều trị để giải phẫu ruột già, nay đã qua cơn nguy hiểm. Hiện anh đang dưỡng bệnh và điều trị tại nhà. Sức khỏe rất yếu luôn cần người săn sóc. Bản Tin thưa chuyện với anh qua phôn được biết nay bị lan lên đến phổi, anh khó thở và phải đi gặp bác sĩ để chữa thêm. Gần đây lại nghe tin anh bị liệt nửa người. Tuy yếu, anh nói chuyện rất mạch lạc, anh còn kể rằng các anh em trong AHVN sẽ đến San Diego để thăm anh. Anh còn hứa sẽ gửi Bản Tin vài bài thơ cho số báo này. Số phôn anh Bình (619) 284-9001

2) Chị Trương Trần Hồng Loan, một trong những người khai lập Ái Hữu GĐPT Miền Vĩnh Nghiêm, bị đau thận, đã vào bệnh viện mổ, và đã về nhà. Khi thưa chuyện với chị, Bản Tin ghi nhận tinh thần chị rất cao, tuy giọng nói hãy còn yếu. Chị Hồng Loan cũng ở San Diego cùng tỉnh với anh Bình. Anh Thu và anh Tuệ Linh có ghé thăm nhưng không gặp chị.

Số phôn chị Hồng Loan (858) 569-4573

Nguyện cầu hồng ân chư Phật gia hộ cho chị Hồng Loan và anh Quốc Bình gặp Thầy giỏi thuốc hay để nhanh chóng bình phục.

TIN AHVN MIỀN NAM CALI:

- Nhân dịp anh Phạm Mạnh Cường từ Canada về thăm Cali, ACE Ái Hữu Vinh Nghiêm đã có dịp gặp gỡ và hàn huyên cùng anh. Trưởng Phạm Mạnh Cường sinh quán tại Huế là huynh trưởng đã tham dự trại Kim Cang ở Huế năm 1951. Sinh hoạt GDPT Minh Tâm Hà Nội. Sau 1954 vào Saigon sinh hoạt tại GDPT Minh Tâm, chùa Phước Hòa Saigon
- Đồng thời chị thi ca sĩ Hồng Khương từ Việt nam sang định cư tại Philadelphia cũng đến Cali thăm ACE AHVN miền Bắc và Nam Cali. ACE áo lam lại có dịp nghe chị ngâm thơ và hát thật vui. Chị Hồng Khương đã gửi một số thơ và nhạc đăng trong Bản Tin, và sẽ cống hiến ACE AHVN một loạt bút ký về chuyến du lịch của chị trong các số Bản Tin kế tiếp. Chị Hồng Khương sinh hoạt GDPT thời trước 1960.

<<== Chị Hồng Khương và Chị Tâm trong buổi hội ngộ

ĐI A CHỈ MỚI

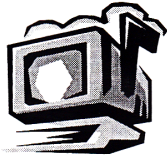
Anh Vũ Trọng Khải
6 Lewis Street, Regents Park
NSW 2141, Australia
Phone 02-8721-6022

Anh Nguyễn Trường Phạm Mạnh Cường
1867 Iberville
Montreal Quebec
H2K 3C4, CANADA
Phone : (514) 528 7867

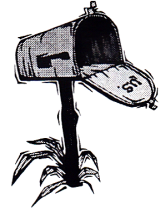

==>> ACE AHVN chào đón anh Phạm Mạnh Cường

THƯ TÍN

Bản Tin xin chân thành cảm tạ:

- GDPT Thiên Ân đã gửi tặng Bản Tin Nội San của GDPT Thiên Ân.
- Nội San Sen Trắng Thông Tin sinh hoạt của GDPT Việt Nam tại Úc Đại Lợi đã thân tặng AHVN Hoa Kỳ ba quyển Nội San số 12 tháng 5, 2003.

- *Kimmy ơi, hôm nay chị Loan đã vào sở làm lại rồi, đọc email của quý ACE chị cảm động lắm, cảm ơn em và nhờ em gửi lời cảm ơn của chị đến ACE AHVN hải ngoại.*

Thân gửi quý ACE AHVN Hải ngoại;

Hồng Loan và gia đình xin chân thành cảm ơn tất cả quý ACE đã quan tâm đến sức khỏe của Hồng Loan. Hồng Loan bị sạn thận nên phải qua một cuộc giải phẫu nhẹ. Loan nghỉ một tuần hôm nay đã đi làm lại được rồi, mọi việc đều tốt cả. Khi hữu sự mới thấy tình lam chơn chứa yêu thương. Một lần nữa xin cảm ơn quý ACE đã điện thoại, email, và thăm viếng. Hồng Loan xin lỗi anh Thu và anh Tuệ Linh nhiều, hai anh có lòng mà không gặp Hồng Loan.

- Hình chụp chị Hống Khương hội ngộ với AHVN tại nhà anh chị Khuê.

- Kimmy thân mến, Anh bị đau nặng. Tuần trước các Trưởng Ngô Mạnh Thu và chị Hai cùng Trưởng Tuệ Linh, phối hợp với Trưởng Trần Chí Trung ở San Diego đến thăm anh. Anh rất cảm động. Hôm ấy anh đưa cho anh Thu mượn khoảng 20 tấm hình chụp trong GDPT Giác Minh từ thập niên 50, và một bài thơ. Sau đó cao hứng sáng tác thêm 3 bài nữa và nay cũng gửi cho Đại Bang để đăng vào Kỷ Yếu. Nhận được cho biết tin ngay nhé. Tuần sau anh sẽ có bài rất mới, Bản Tin sẽ nhận được trước tiên. Chúc em luôn bình tâm. Bản Tin như thế là khá lắm rồi. Thân, anh Trần Quốc Bình.
- *Kính gửi quý Trưởng, Trong buổi họp mặt để tiễn đưa trưởng Nguyễn Châu về nước, chúng ta đã tìm ra được một thành viên AHVN mới đó là trưởng Nguyễn Thịnh, GDPT Giác Dũng, trước 75. Xin được hân hạnh giới thiệu đến quý Trưởng và toàn thể ACE, anh Nguyễn Thịnh.*

NGUYỄN VĂN THỊNH

3831 Loma Ln.

Baldwin Park, CA 91 703-3833

thing6@earthlink.net

**PHỤNG SỰ
CHÚNG SANH LÀ
CÚNG DƯỜNG CHƯ PHẬT**

Kể Cho Nhau Nghe

Bn Tin : Kể cho nhau nghe những kỷ niệm một thời sinh hoạt dưới mái Nhà Lam la`nhu cầu tình cảm của mỗi chúng ta. Ngoài ra, qua từng câu chuyện kể lại, mọi người cũng có thể rút ra được những chi tiết cần thiết, bổ túc cho bản trường ca còn nhiều cung bậc thiếu sót, nhiều khúc đoạn lỗi nhịp.

Kỳ này Bản Tin nhận được một bài của một Huynh Trưởng GDPT gửi từ Việt Nam viết về một số ACE cựu Huynh Trưởng Giác Minh. Xin kêu gọi ACE AHVN khắp nơi đóng góp những kỷ niệm về cho vườn hoa của chúng ta thêm hương sắc, cho bản trường ca nhiều cung bậc mê ly.

Nguyễn Đình Nam - Anh Liên Đoàn Trưởng khả kính của tôi.

Năm 1963 tôi vào GDPT Giác Minh, do một cô bạn học lớp 3 của tôi giới thiệu. Đó là bạn Nguyễn thị Phụng Hảo lớp Ba trường Bàn Cờ. Hai đứa học chung lớp, chung đường về, và cùng ăn chè đậu đỏ bánh lọt ở đường Cao Thắng.

Ngày Chủ Nhật đi họp đầu tiên của tôi, hai đứa hẹn nhau ở nhà Hảo (tiệm chụp hình Nguyễn Trọng).

Bước qua cổng chùa Giác Minh, Hảo phải nắm tay tôi kéo vào. Đông người quá, tôi hơi khóp. Hảo dẫn tôi đến gặp anh Liên Đoàn Trưởng và giới thiệu : 'Đây là Tổng chỉ huy Nguyễn Đình Nam, và đây là Nga, bạn em, lính mới.'

Tôi đang bỡ ngỡ và thích thú vì nghe Hảo nói vào GDPT vui lắm, anh LĐT vẻ mặt hiền hòa nhân hậu, nhìn tôi anh cười và khuyến khích 'Em mới vào hả? ráng đi sinh hoạt đều, vui và bổ ích lắm!'

Tôi chưa biết hai điều anh vừa nói, nhưng tôi bị lôi cuốn vì ánh mắt và nụ cười hiền hòa của anh. Tôi không có anh trai, chỉ có chị gái, nhưng tôi lại muốn có một người anh. Tôi muốn có một người anh trai đúng nghĩa.

Và anh Nam là người anh tinh thần mà tôi nhớ mãi, mặc dù anh không hề hay biết điều này. Tôi đi sinh hoạt GDPT Giác Minh từ đấy. .

Gia đình tôi tuy theo đạo Phật, nhưng cá nhân tôi và các chị em tôi đều không biết Phật là gì. Chỉ nghĩ tùy tiện Phật là đáng thiêng liêng, có hình tướng phúc hậu, nhân ái và có quyền ban phát tất cả các điều lành cho chúng sinh. Thỉnh thoảng mẹ tôi đi chùa vào ngày Rằm, mừng Một hoặc các dịp lễ lớn. Mẹ tôi là lao động chính của gia đình đông con nên mẹ vất vả với sinh kế cho gia đình, không có nhiều thời gian để đi chùa. Chị em chúng tôi thì lại càng không biết đến chùa là gì.

Sinh hoạt GD Giác Minh có một buổi, thế mà tôi bị cuốn hút và cứ mong ngày Chủ Nhật để được đến chùa sinh hoạt.

Thế rồi tôi rủ được chị và các em tôi đi GDPT. Tất cả là bảy người. Anh LĐT chưa tuyên dương và thưởng em việc này đấy. Vào GDPT được khoảng 3 tuần, không hiểu sao bà chị tôi, chị Tuyết, được Ban Huynh Trưởng để ý và

cho học lớp cấp tốc để lên làm Huynh Trưởng (có lẽ do chị nặng tuổi và nặng cân, dễ thấy?) Chị Tuyết được đề cử làm đoàn phó Nữ Oanh Vũ cũng oai ra phết, và tôi tự hào về chị.

Bài học đầu tiên là Mục Đích GDPT do chị Nguyễn thị Tâm, đoàn trưởng Thiếu nữ giảng dạy. Tôi rất ngưỡng mộ chị Tâm. Chị là một HT tuyệt vời của GDPT Giác Minh, vì chị văn võ song toàn, việc gì chị cũng làm được. Tôi rất tự hào vì có chị là đoàn trưởng. Nhưng em xin lỗi chị Tâm nhé (tuy em rất nể chị): Chị đã bỏ chúng em đi lấy chồng sớm quá, chị truyền lại cho em quá ít. Chị đi lấy chồng và chị cũng lấy đi khá nhiều nước mắt của em trong đêm từ biệt ấy. Chị bỏ Gia Đình, bỏ Đoàn bơ vơ. .

Bây giờ trở lại với anh LĐT khả kính của tôi: Phúc Tuệ Nguyễn Đình Nam, bài đầu tiên tôi học ở anh Nam là bài Phật pháp về ý nghĩa huy hiệu Hoa Sen Trắng. Khoảng 30 đoàn sinh Thiếu nữ hô vang 'Từ Bi' sau tiếng hô đoàn của chị Tâm đoàn trưởng. Anh LĐT mặc đồng phục, áo lam quần short bước vào lớp. Nói lớp cho oai chứ

chẳng có lớp, chỉ có vòng tròn và ngồi dưới đất. Anh LĐT thì ngồi gọn ghẽ, còn chúng tôi mặc áo dài lam nên rắc rối và nhiều khê lăm, nghĩa là phải vén tà áo và kiểm chiếc giày hay dép để ngồi cho khỏi bẩn quần áo. Bước vào vòng tròn là nụ cười đã hiện ra trên gương mặt hiền hòa ấy. Anh đã ươm mầm bồ đề trong tâm thức tôi cũng như trong tâm thức những đoàn sinh thiếu nữ khác bằng bài giảng huy hiệu Hoa Sen Trắng. Nghe anh giảng bài đã không buồn ngủ mà lại còn như bị cuốn hút vào bài Phật pháp đầu tiên ấy. Chỉ là một huy hiệu bé bé xinh xinh mà anh nói được đủ thứ: từ đạo Phật là vòng tròn viên dung, đến 5 hạnh của người Phật tử, đến sự tinh khiết của màu trắng hoa sen. Anh LĐT ơi, vô cùng cảm ơn anh! Bài học này đã cùng em đi suốt quãng đường Đời và Đạo từ đó đến nay. Em đã phục vụ lại cho GDPT, nghĩa là tiếp bước con đường mà các anh chị đã đi qua.

Thời điểm tôi vào GDPT Giác Minh là lúc GD tổ chức triển lãm, làm báo, tổ chức văn nghệ.v.v. liên tục. Đó là thời gian xôm tụ nhất của GD Giác Minh. Thêm vào đó GD còn tổ chức đi quyên góp quần áo tiền bạc cho đồng bào bị bão lụt ở miền Trung, bị cháy nhà, và còn cả đi chữa cháy nữa. Đúng là thời gian mà GDPT Giác Minh làm đủ thứ từ ban vui đến sốt buồn. Quả là chân nghĩa của GDPT. Rồi những lần chúng tôi bị phạt vì giờ học mà bỏ đi chơi. Chúng tôi bị phạt quỳ hương trên chánh điện. Anh Nam cứ đi qua đi lại vì thấy chúng tôi bị quỳ lâu và đầu gối chúng tôi cũng bắt đầu run. Anh nhìn chúng tôi vẫn với ánh mắt ái ngại, mà không làm gì được, anh đành quay đi thôi. Tuy anh không nói gì nhưng tôi biết tấm lòng của anh đối với đoàn sinh của

minh. Tâm từ của anh luôn hiện ra trên nụ cười và ánh mắt. Nhìn anh là thấy bình yên và như được tiếp sức. Một thời gian lâu sau, tôi mới biết việc đi sinh hoạt GDPT của anh cũng chẳng dễ dàng gì. Cụ thân sinh của anh nghiêm khắc lắm, tuy anh là con trai và đã lớn rồi. Có hôm anh phải mặc thường phục đến chùa và mang theo đồng phục để thay. Hôm nào sinh hoạt mà không có anh LĐT thôi còi tập hợp là chúng tôi cảm thấy thiếu thiếu, và cả gia đình cũng kém hào hứng, kém xôm tụ như khi có anh tập hợp GD. Hình như cả GD quen tập hợp có anh. Anh nghĩ ra được đủ cách để GD sinh hoạt hào hứng và thi đua vui vẻ như thi đua bài hát hoặc những câu đố vui Phật Pháp v.v để tất cả đoàn sinh vui để học và vui để chơi. Hình như cả Ban Huynh Trưởng đều mến và nể anh. Hình như anh có cái uy ngầm dù anh rất hiền từ và tình cảm với tất cả mọi người. Đúng là một vị LĐT khả kính của GDPT Giác Minh.

Có hợp thì có tan. Tôi cứ nghĩ chị Đoàn trưởng của mình là gái thì phải xuất giá tòng phu nên phải xa GD. Có ngờ đâu anh LĐT cũng phải rời GD để đi làm nhiệm vụ. Thế là GD lại phải chia tay với anh. Thỉnh thoảng khi được phép về, Anh lại đến thăm GD để gặp gỡ đoàn sinh và có thể giúp gì cho Ban Huynh Trưởng. Rồi thời gian trôi theo thời gian, chúng tôi, những đoàn sinh lớn và kỳ cựu của GDPT Giác Minh phải thay các anh, các chị gánh vác trách nhiệm.

Chúng tôi tiếp bước trên con đường mà các anh các chị của mình đã đi để GDPT mãi còn tồn tại.. Có những lúc GD Giác Minh phải tạm nghỉ sinh hoạt. Mỗi khi có dịp, chúng tôi đều tìm đến nhà tìm anh, vẫn nụ

cười và ánh mắt ấy. Rồi tôi lập gia đình. Có dịp anh và tôi vẫn gặp nhau, dù ở chùa hay ở đâu, tôi vẫn kính mến anh như từ thuở nào. Tôi thường được Anh và Chị đối xử rất là tình cảm. A quên, tôi chưa nói gì về Chị nội tướng của anh LĐT. Chị giống anh vô cùng. Nghĩa là cũng hiền lành nhân hậu. Nhìn chị và anh giống như hai anh em. Chị rất tình cảm, nói năng rất nhỏ nhẹ. Chị Nam ơi, ngày chị ra đi, chị hứa gì với em, chắc chị quên rồi. Em rất nhớ cả Anh lẫn Chị đấy.

Tuy anh đã định cư nơi xứ người, xa cách tôi cả nửa vòng quả đất, nhưng tình cảm anh em áo lam vẫn tràn đầy. Tôi và anh vẫn thư từ liên lạc, và bây giờ có email nên chúng tôi tuy ở cách nhau nhưng rất gần. Tôi làm Phật sự gì anh đều biết và anh vẫn khuyên bảo và động viên chúng tôi trên bước đường công quả. Những gì anh truyền lại cho chúng em là hành trang theo chúng em để phục vụ GDPT và Đạo Pháp.

Nhân đây em xin gửi đôi điều tâm sự đến quý anh chị HT kỳ cựu của Giác Minh mà chúng em chưa có dịp sinh hoạt chung.

Đầu tiên là anh Thống. Ông anh mà chúng em nghe tiếng chứ trước đây chưa hề biết mặt, mãi đến ngày anh về thăm lại mái chùa xưa, trong lúc đó chúng em đang sinh hoạt. GDPT Giác Minh mới phục hoạt. Trời thì tối, nhìn ra thấy một Ông nào mặc quần jean cứ ngó vào chỗ chúng em đang họp, nhìn chúng em say sưa. Chắc hẳn anh đang hồi tưởng lại ngày xa xưa ấy của mình. Em bèn ra hỏi: 'Anh ơi, có phải anh là HT cũ của GDPT Giác Minh không?' Thế là anh cười và gật đầu. Vô cùng thân thương và vui vẻ vì em chẳng biết gì về anh cả, chỉ nghe các anh chị trưởng của mình nhắc

đến tên anh. Thế thôi! Thế là em mời anh vấp bàn và chẳng có e ngại gì vì ông anh lớn của mình đi xa lâu ngày, nay về thăm lại mái chùa xưa, thăm lại nơi đã có một thời vàng son chói lọi. Hôm ấy anh đã chụp hình với chúng em. Anh có nhớ không? Và chúng em vẫn còn giữ những tấm hình này. Mong sẽ nhận được thư anh.

Anh Tông ơi! Xin cảm ơn anh rất nhiều vì những gì anh đã làm cho Giác Minh. Anh còn nợ em một phần thưởng đấy. Chuyện ở chùa Linh Sơn Học Môn. Kính chúc anh và quý quyến thân tâm thường an lạc.

Anh Tuệ Linh ơi! Nếu không nhắc tên anh, anh lại buồn tuy em vẫn gửi email cho anh. Anh Dũng sẽ tìm được cái mà anh nhắn tìm.

Chị Lê Dung ơi! Em Nga đây. Chị làm được nhiều xôi đẹp chưa? hy vọng chị làm cho mọi người vừa được ăn vừa được ngắm cái đẹp nữa. Cho em gửi lời thăm anh và các cháu.

Anh Sước ơi! Cứ gọi tên anh là thấy 'Nắng trong khóm cây, xuân sáng ngời.' Ngày xa xưa ấy, em rất hiền không bao giờ phá anh, nhưng em chỉ cần hát lớn 'Nắng trong khóm cây ..' là cả đoàn Thiếu Nữ nhao nhao và quây anh, mà em chẳng hề làm gì anh, và như vậy là em không có tội. Bây giờ em bật mí cho anh biết: Hồi ấy có Hằng và Mộng Hương thích trên anh nhất. Đến khi nào mặt anh đỏ thì họ mới thôi. Hai tên này bây giờ ở gần anh đấy. Anh cứ việc gõ đầu nó cho em. Gõ nhiều nhiều ấy.

Thưa quý anh chị, em rất tự hào vì mình may mắn được sinh hoạt trong GDPT Giác Minh, một đoàn thể vốn có truyền thống tốt đẹp. Từ HT cho đến đoàn sinh, không làm thì thôi, nếu làm thì phải ra trò, từ tu học đến văn nghệ đều rất nổi đình đám. Thời gian quý báu nhất của em là được làm đoàn sinh của các anh các chị.

Cho đến bây giờ dù đã là HT, có 4 người mà em không thể nào quên là anh Phúc Tuệ Nguyễn Đình Nam, Chị Diệu Hưng Nguyễn thị Cảnh, chị Diệu Thu Nguyễn Thị Tâm, và anh chị Bùi Thọ Thi.

Chị Tâm theo chồng đi xa, nhiều năm sau thì con cái đầy đàn và lớn cả. Rồi chị lại đi xa, những lần chị trở lại quê hương vì chị còn một mẹ già. Chị dành nhiều thời gian đi gặp hết mọi người, và thời gian GDPT phục hoạt, chị là người giúp đỡ chúng em nhiều nhất, từ tinh thần đến vật chất. Tấm lòng chị bao la như dòng sông hiền hòa và em đã được bơi lội trong dòng sông ấy. Chị đã an ủi và giúp ý kiến cho em có thêm nghị lực đi đất GDPT.

Anh Chị Bùi Thọ Thi đã cùng chung vai trong Phật sự từ ngày Giác Minh phục hoạt, anh đã giúp ý kiến cho Ban Huynh trưởng mới rất nhiều. Em thích chị Thi vì chị tình cảm và không ngần ngại khi em có việc cần chị giúp đỡ. Tuy trước đây chị chưa sinh hoạt GDPT nhưng chị đúng là mẫu người mà GDPT cần.

Trước khi dừng bút, em xin cảm ơn ba anh HT của Giác Minh là anh Khiết, đoàn trưởng Nam Oanh Vũ, đã bằng nhiều cách giúp đỡ khi Giác Minh phục hoạt, và hai anh

HT đoàn Thiếu Nam. Xin cảm ơn những bài học hoạt động thanh niên và cứu thương của hai anh. Tuy em cảm ơn nhưng em vẫn nhớ là hai anh chỉ dạy cho đoàn thiếu nữ chút chút thôi còn để dành dạy cho đoàn thiếu nam nhiều nhiều và hết. Một người cứ 19 giờ bật TiVi lên là thấy mặt: Anh Đào Hiếu Thảo. Nhân đây xin gửi lời thăm chị Thuận, em biết chị từ hồi em khoảng 15 hoặc 16. Em còn nhớ một lần khi em bị các anh chị HT kéo đi thăm quý Thầy tuyệt thực ở VNQT, lúc đoàn biểu tình bị đàn áp, đoàn sinh GM cũng bị ném mùi lựu đạn cay, một hình ảnh mà em không quên là anh HT của mình mang tấm thân bầy thược ra che chở chị. Nhìn thấy 'gương xấu' này em chợt ước ao mai kia sẽ gặp người cũng .. ấy .. mình như thế. Chị ơi, nhờ Phật từ gia hộ, em cũng được gặp người như vậy. Xin chúc mừng anh chị 'châu về hợp phố'. Bây giờ em đã 56 tuổi rồi, tuy thế chúng em vẫn đi sinh hoạt GDPT đều đặn, không những 2 mà cả các cháu nữa. các con em đã lớn hết, có cháu đã là huynh trưởng, có cháu là HT tập sự.

Còn một anh nữa thì đã nổi đình đám ở trại huấn luyện Lộc Uyển vì dám cự lại Trâu Điền Phạm Minh Tâm, không biết anh còn nhớ không?

Mang tiếng viết về anh LĐT khả kính Nguyễn Đình Nam, nhưng em lại viết thêm nhiều người nữa để các anh chị vui và anh Nam không cảm thấy cô đơn phải không. Đều là những người thân thương của anh đấy. Kính chúc anh chị và các ACE Huynh GM thân tâm thường an lạc.

Diệu Minh Lê thị Tuyết Nga

Vườn Thơ

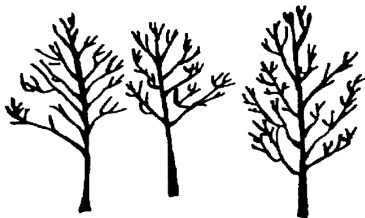
BÂY GIỜ Ở ĐÂY LÀ MÙA XUÂN

Qua thư anh Thục nói
Quá khứ quên hết rồi
Chắc chắn làm ta nhớ
Thi kệ của Thế Tôn
Tương lai thì chưa tới
Sống cho hiện tại thôi

Ôi thật sung sướng thay
Người quên hết quá khứ
Không còn những ân oán
Chỉ còn những hoan hỷ
Cho hiện tại mà thôi
Đọc rồi, xin lãnh hội
Thâm ý của đàn anh
Chỉ có sự đổi thay
Là không hề thay đổi

Ngày xưa ở Trung Ương
Bây giờ ở Vinh Nghiêm
Ngày xưa thì quên đi
Sống thật cho bây giờ
Hay hay thật là hay
Phúc Ân và Nghi Yên
Tuy hai mà là một.

Nghi Yên

MỘT CON NGỰA ĐAU

Mỗi ngày nhận được nhiều tin
Đám cưới, Hôn Lễ : Tin Mừng, Tin Vui
Đám Tang : đúng Tin Buồn rồi
Thế còn Đám Bệnh, Tin ??? người báo nhau
Thôi thì vắn tắt : Tin Đau
"Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ."

*

Nay một lúc nhận hai Tin Đau
Lòng buồn cũng không thêm ăn cỏ
(Vì có ăn cỏ bao giờ đâu)
Bỏ cả cháo cơm, đi ăn phở

*

Ăn một tô nhớ Trần Trọng Nhụ
Những ngày ở ngã ba Ông Tạ
Thuở hàn vi được tô phở là sang
Nhụ ơi mau khỏi - đọc thơ tở.

*

Ăn một tô nữa nhớ Trần Ngọc Lạc
Những ngày bận rộn nuôi vợ đau
Đâu có thì giờ mà ăn mà uống
Thôi yên chí đi ; - Tở ăn dùm rồi !

*

Một nụ cười là mười thang thuốc bổ
Phúc Ân chọc lét mà quý vị không cười
Là tự đem mười thang thuốc đi đổ
Không phải tại Phúc Ân không thăm hỏi đâu
nhớ!

*

Cười được là hết bệnh rồi phải không ???

PHÚC ÂN

Vườn Thơ

TRẦN QUỐC BÌNH

CHA LÀNH MUÔN THỬA

Trải mấy nghìn năm, Phật vẫn là
 Cha lành hiển hiện cõi người ta
 Chùa chiền tráng lệ từ trên núi
 Kinh kệ vang rền tận cõi xa
 Phật Đản từng bừng trong bốn cõi
 Vu Lan nhộn nhịp khắp ta bà
 Năm châu, bốn biển đều con Phật
 Thế giới hòa bình ắt chẳng xa.

San Diego, Cali. 01-7-2003

THỜI THƠ ẤU

Nhớ lại năm xưa buổi thái bình
 Môi hồng, má phấn, mắt thư sinh
 Tung tăng chạy nhảy ngoài đồng nội
 Hát xướng đùa nô dưới mái đình
 Mực tím đầu đời khi cắp sách
 Quần nhung cuối cuộc lúc đao binh
 Chiến tranh cướp mất thời thơ ấu
 Phải bỏ quê làng đến đất Kinh (*)

San Diego, Cali. 05-7-2003

(*) Kinh đô, Kinh thành.

THỜI NIÊN THIẾU

Lúc bỏ quê làng đến đất Kinh
 Chàng trai mới lớn biết si tình
 Hàng ngày đến lớp nghe thầy dạy
 Thỉnh thoảng ra đường ngắm mắt xinh
 Đến miếu Khổng Khâu (1) ham đọc sách
 Vào chùa Diên Hựu (2) thích nghe kinh
 Yêu đời sống đạo từ khi ấy
 Để đến hôm nay biết rõ mình.

San Diego, Cali. 06-7-2003

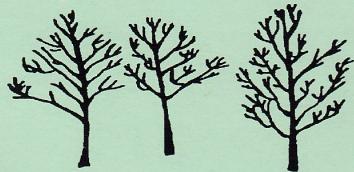
(1) Văn Miếu. (2) Chùa Một Cột đều ở Hà Nội.

TUỔI THANH XUÂN

Cái tuổi thanh xuân đẹp nhất đời
 Tôi vào cửa Phật học làm người
 Nhai bài Bát Nhã ngày đêm lượm
 Tụng chú Lăng Nghiêm sáng một thời
 Buổi sớm lau chùa, trưa cúng ngô
 Chiều tà dạy học, tối điêu hơi (*)
 Đầu tròn, áo nhuộm làm con Phật
 Tăng tướng uy nghi đẹp tuyệt vời.

San Diego, Cali. 07-7-2003

(*) Điêu hòa hơi thở (Ngôi thiền).

CÁC TRƯỞNG AHVN ÚC CHÂU ĐÓNG GÓP BẰNG ÚC KIM
ỦNG HỘ BẢN TIN

Anh Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục	50	Úc Kim
Anh Minh Tánh Nguyễn Bá Lăng	25	
Anh Tuệ Hạo Trần Hữu Định	25	
Anh Tuệ Mỹ Vũ Trọng Khải	20	
Chị Diệu Quỳnh Lê Thị Mai	20	
Chị Diệu Ngọc Trần Thị Ninh	20	
Chị Diệu Huệ Trần Thị Lan	20	

Tổng Cộng 180 Úc Kim tương đương với \$120.00 US tiền Mỹ Kim

* Đã chuyển về thư ký \$105 do chị Thanh Minh gửi. Sẽ gửi tiếp (\$20 Úc kim nữa) khi nhận được

ĐÓNG GÓP CHO BẢN TIN

Bản Tin xin cảm tạ sự đóng góp bài vở, ý kiến, tài chánh, và khích lệ tinh thần của Quý Anh Chị AHVN và thân hữu

Nhờ sự ủng hộ này, Bản Tin vẫn tiếp tục đến tay quý Anh Chị hàng tháng với 12 trang.

Xin thành thật cảm ơn sự đóng góp nhiệt tình của Quý Anh Chị
Trân Trọng, *Bản Tin*

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
4618 W. Posey Street
Santa Ana, CA 92704

Phúc Trung HUỖNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

GDPT VĨNH NGHIÊM

A DẬT ĐÀ IV

A DẬT ĐÀ
Hành khúc

MARCHE TEMPO 115 Nhạc và lời: Tâm Trí

A. Dật Đò quyết tâm cho người. Đau Tũ
Đi gieo rắc khắp muôn nơi. A Dật Đò
quyết tâm xin thế. Đau Đớn cho vừng
hơn dài lâu. Fins.

